

A Linux, az Iroda, a Multimédia meg a többiek

Pár hónapja gaztettet követtem el az egyik megrögzött windowsos ismerősöm ellen, leültettem

egy linuxos gép és azt mondtam neki:

– Használd!

Kis idő elteltével megkérdeztem:

– Mit érzel?

– Nem tudom, kicsit mintha izzadna a tenyerem és félnék ettől a helyzettől – jött a válasz. Ezután még mindig ott ült és mindenféle programok futtatásával, szöveg szerkesztésével, filmek lejátszásával, hang rögzítésével próbálkozott. Láttam az arcán, hogy sehogyan sem boldogul. Telt-múlt az idő (már vagy két órája nyüstölte a gépet), amikor egyszer csak azt kérdezte:

– Miért nem működik semmi?

– Miért, nem működik?

– Nem!

– Mit szeretnél csinálni?

– Filmet nézni!

– Keres egy xine nevű programot, indítsd el, meg tudod vele nézni a filmet.

– Na, ez milyen ronda! Hol kell behívni a fájlt?

Miután nagyvonalakban elmagyaráztam, mit hol talál, újabb két óra telt el, de közben megváltozott az arckifejezése: izgatottság, öröm, gond és még számtalan ellentétes érzést figyelhettem meg rajta. Egyre jobban el tudott szakadni a beidegződésektől, tanulóreflexe beindult: ha valamit nem tudott, vagy valamivel nem boldogult, egyre ritkábban kérdezett engem, helyette terminál-ablak, böngésző, könyv került elő, és vadul gépelt mindenhova segítségért (ugyanis a Windows-súgó után a manoldalak kissé „szokatlanok”). Minél jobban megismerte a rendszert, annál jobban érdekelt a dolog, és mivel minden lehetőség adva volt, hogy a legnagyobb ismeretanyagot szedje össze, nagyon gyorsan tanult. Az egynapos „tortúra” végén felállt a gép elé, és azt mondta:

– Ez jó! Nekem is kellene egy ilyen.

Másnap vasárnap volt, így hát felhívtam:

– Itt állok a CD-immel, készülj, mert jövők és telepítünk!

Kis mentegetőzés után kiderült, hogy a tegnapi eufórikus állapot után már kissé megszeppenve gondolt vissza a történetekre. Tetszett ugyan neki a dolog, de mint kiderült, este visszahódította szívét a Windows. Hogyan is történhetett? Hazament, leült a gép elé, be-

kapcsolta, a feje zsongott a sok újdonságtól, ám ahogy meglátta a „kórház-zöld” háttérrel, mindent elfelejtett, és már ismét csak a Windows volt a „nyerő”. A régi beidegződések újra megerősödtek (kliketi-kliketi-klikk). Mivel ez is amolyan „amerikai sikertörténet”, természetesen nem lehet a vége más, csak az, hogy a jó mégis legyőzte a gonoszt... A valóságban viszont az történt, hogy aznap nem telepítettünk semmit, szép napos idő volt, és még elég meleg a kerthelyiségekben való ücsörgésre. A következő hétvégén azonban ismerősöm restelkedő felhangon hívott, hogy mégiscsak jó lenne, ha neki is Linux lehetne a gépén. Lett. Azóta felváltva használja a két rendszert, a Linux még csak hobbi, szabadideje rovására tanulgatja, de a legfőbb feladatokat még Windowsban oldja meg.

A fenti példa is jól mutatja, mennyire nehéz megszokni egy másik rendszert. Ismerősöm nagy előnye a szakmai angol nyelv ismerete, ezért tudta viszonylag gyorsan feldolgozni az Interneten és a manoldalokon talált anyagokat.

Mindemellett azonban a manapság használatos ablakkezelőknek és egyszerűsített felületeknek köszönhetően számos olyan lehetőség működik, amit már megszoktak az emberek (húzd és ejtsd, kuka, háttérbeállítás, önműködő fájlmeghatározás és a megfelelő alkalmazással történő megnyitás stb.). Így azért könnyebb a leendő felhasználókat elcsábítani és rávenni őket arra, hogy Linuxot használjanak. A programokkal pedig az a helyzet, hogy szinte minden feladatra lehet megfelelő programot (akár programokat is) találni, mivel ma már több ezer közül választhatunk. Az irodai programcsomag magyarul szól hozzánk és a helyesírásunkat is ellenőrzi, reméljük, hamarosan az első magyar nyelvű Linux is megjelenik, a fejlesztése most is javában zajlik. Ne feledkezzünk meg az anyagi előnyökről sem: ha az embernek döntenie kell, hogy közepes gépet, hozzá operációs rendszert és programokat

vásároljon-e, vagy nagyságrendekkel jobb gépet vegyen – olyat, ami szinte mindenre kifogástalanul megfelel – (esetleg ugyanazt a közepes gépet veszi, viszont fele annyiból, programok nélkül), és Linuxot használ rajta. Ez leginkább akkor látszik, ha több gépet kell vásárolni, hiszen ilyenkor egyáltalán nem mindegy, hogy tíz vagy esetleg húsz gépet tudnak-e a dolgozók rendelkezésére bocsátani.

Természetesen ez az elmélet sem hibátlan, rengeteg olyan helyzet van, amit Linuxsal nem, vagy csak nagyon körülményesen lehet megoldani – ezt mindig az adott helyzet dönti el. A Linux most már nem csak a programozóké, azonban a rendszergazdáké és a guruké!

Csontos Gyula
(Csontos.Gyula@linuxvilag.hu)
a Linuxvilág szakmai, és
CD-szerkesztője. Szabadidejében szívesen mászik hegyet és kerékpározik.